

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
TREĆA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
Peti dan rada
21. novembar 2017. godine

(Sednica je počela u 10.05 časova. Predsedava Vladimir Marinković, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PRESEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Treće sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 96 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 100 narodnih poslanika, odnosno da su prisutna najmanje 84 narodna poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Danas imamo na dnevnom redu traženje obaveštenja i objašnjenja na osnovu člana 287. Poslovnika Narodne skupštine.

Da li neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje u skladu sa članom 287. Poslovnika?

Reč ima narodni poslanik prof. dr Vojislav Šešelj.

Izvolite.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Gospodo narodni poslanici, postavljam pitanje premijeru Ani Brnabić – dokle će premijer Brnabić da trpi u sastavu Vlade ministra Zoranu Mihajlović, koja neprekidno rovavi i unutar Vlade i u javnosti širi uznemiravajuće vesti i potkopava sve ono što je u interesu Srbije a protežira interese srpskih neprijatelja?

Poslednje što se desilo: Zorana Mihajlović je održala još 19. oktobra sastanak sa predstavnicima sindikata Železnice i saopštila im, povodom

najavljenog povećanja zarada za zaposlene u javnom sektoru, da će radnici Železnice biti izuzeti, jer ona Železnicu ne tretira kao javno preduzeće, tretira je kao akcionarsko društvo.

Nema razlike u statusu Železnice, realne razlike, bilo da je ona akcionarsko društvo ili javno preduzeće, ako je država 100% vlasnik akcionarskog društva. Niko nema pravo da izdvaja radnike Železnice od povećanja prihoda, od povećanja zarada, pogotovo što se njima prihodi nisu povećavali već pet godina. Kada je donošena odluka da se smanje plate u javnom sektoru, onda su i oni bili obuhvaćeni tom odlukom.

Da ništa drugo Zorana Mihajlović nije loše uradila dok je ministar u ovoj vladi, ovo je dovoljan razlog za njenu smenu. Ona je jednostavno nepodnošljiva na toj funkciji ministra; čega se god svojom rukom uhvati... Da se za zelen bor uhvati, i on bi se zelen osušio.

Vidite, Zorana Mihajlović je bila ministar i u vreme kada su Železnice transformisane u tri akcionarska društva. Zašto je to rađeno? Naravno, ona očekuje da se bar neki deo Železnica proda, pa da se lepo ugradi u tu prodaju. Inače, što se tiče načina funkcionisanja Železnica, one treba da budu jedinstvene: infrastruktura, prevoz putnika i kargo prevoz, odnosno prevoz robe, tu se principijelna, suštinska razlika ne može praviti.

Svuda u Evropi železnice su u državnoj svojini. Čak i ako su akcionarska društva, država ima ubedljivu većinu akcija u svom vlasništvu; u Nemačkoj, valjda, 76%, u Francuskoj nešto slično. Nigde u Evropi železnice ne mogu biti privatno preduzeće, ne mogu da opstanu, jer železnice su kao ona invalidska štaka na koju se naslanja cela privreda, i dobra preduzeća i loša preduzeća.

Nijedna država nije u stanju da se otarasi železnica, iako železnice, u principu, ne donose profit. One mogu s vremena na vreme doneti profit, ali u sistemskim uslovima one zapravo ne donose profit. Jedino u Americi postoje privatne železnice, jer tamo gde železnice ne mogu da funkcionišu kao privatno preduzeće Amerika jednostavno ukida, ona ne brine o tome. U celoj Evropi brine se o železnicama. Nijedna država nije u stanju da se odrekne železnica i nijedna nije bila u stanju da privatizuje te železnice.

Način ophođenja Zorane Mihajlović prema radnicima, prema sindikatima, prosto, kao da želi da ih iritira, da krenu u štrajk, da krenu u nemire itd. Ko normalan može da pomisli da se dignu plate u javnom sektoru, a da železničari budu zaobiđeni, pogotovu što su železničari još u vreme komunizma bili na izvestan način uskraćeni, zanemareni, potisnuti i što su im uvek zarade kasnile za prosekom u drugim javnim preduzećima.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Šešelj.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Hvala.

Moje prvo pitanje ide ka resoru Ministarstva spoljnih poslova i gospodina Ivica Dačića, a tiče se najnovije, dakle samo jedne u nizu izjava koje su visoki američki predstavnici, senatori, kongresmeni i diplomate, posebno u Prištini, ali i na drugim mestima, upućivali povodom Kosova i na svaki mogući način, i direktno i indirektno, podržavajući tu nezavisnost i, štaviše, tražeći od Srbije, odnosno od Beograda da se toj nezavisnosti više ne protivi.

Poslednja u nizu takvih izjava jeste ova američkog kongresmena Eliota Engela, koliko juče, u Prištini, gde je on ne samo ponovio svoje stavove, već tražio, odnosno podržao zahtev Ramuša Haradinaja, predsednika tzv. vlade Kosova, koji je izabran, uzgred budi rečeno, glasovima poslanika Srpske liste, da se i SAD uključe u briselski dijalog.

Takođe, taj briselski dijalog treba da bude vremenski oročen i da rezultira svim onim što i Priština, i Berlin, i Vašington i Brisel misle da treba da bude finale tog briselskog dijaloga – dakle, pravno obavezujući sporazum, stolica za Kosovo u UN, i prestanak oponiranja, odnosno, kako oni to vide, opstrukcije Beograda integraciji Kosova u međunarodne organizacije.

Bilo je tu i teških reči na račun Rusije i Srbije, što je već obavezni repertoar istupa visokih američkih predstavnika u poslednje vreme, i ne samo u poslednje vreme.

Dakle, moje pitanje glasi – da li je ikada uputilo i da li će povodom ove izjave Ministarstvo spoljnih poslova uputiti bilo kakvu notu, bilo kakav protest, izjavu, na najblažem ili malo manje blagom nivou, u tom repertoaru diplomatskih mera koje stoje na raspolaganju, da li će bilo šta od toga biti učinjeno ili, po običaju, neće?

I, konkretnije, drugo pitanje – da li je u prošlosti, u poslednjih četiri ili pet godina, bilo neke vrste demarša od strane našeg Ministarstva spoljnih poslova upućenog američkom kolegi, ili je ta vrsta gneva, ljutnje i protesta, rekao bih opravdanog protesta, rezervisana samo za komšije, i to samo pojedine komšije? Recimo, danas smo imali primer sa Bakirom Izetbegovićem: Savet za nacionalnu bezbednost zaseda i sastaje se da bi reagovao na jednu novinsku izjavu, i to usputnu, hipotetičku izjavu, neumerenu, neprimerenu, netaktičnu, sve se slažem, to treba osuditi, ali jednog od tri člana bosanskog, odnosno BiH predsedništva, koji ionako ne može ništa samostalno odlučiti.

Ja sam za to da se bude dosledan i, ako reagujemo i protestujemo, a treba reagovati i protestovati odmereno, kulturno ali držeći do sebe, da se onda bude principijelan i da se reaguje na neprihvatljive izjave kako onih velikih tako i onih malih; kako onih kojih se plašimo, ili kojih se aktuelna vlast plaši, tako i onih koji služe kao meta za demonstriranje jeftinog i neobaveznog patriotizma jednog dela naše vlasti, i to samo prema potrebi.

Drugo pitanje – moram tu da završim, prošli put nisam stigao tako da povlačim ovo od prošle nedelje, ali samo da ga konkretizujem – išlo je takođe na adresu ministarke saobraćaja, odnosno Ministarstva saobraćaja. Ticalo se već čuvenog, rekao bih zloglasnog, koridora ili auto-puta Niš–Merdare–Priština, dakle auto-puta koji je, ničim neizazvano, lansiran na samitu u Berlinu od strane Edija Rame i Aleksandra Vučića, auto-puta za koji stručnjaci (ne govorim napamet) sa kojima sam razgovarao govore da nema nikakvo ili nema dovoljno ekonomsko opravdanje, a o političkim i geopolitičkim posledicama da ne govorimo. Tim pre što smo prethodnih dana i nedelja ponovo registrovali smrtne slučajeve, nesreće na nedovršenim deonicama auto-puteva kroz Srbiju koji je davno trebalo da budu završeni.

Moje je pitanje i sugestija – zašto se sve snage, sva sredstva, sva energija ne ulože u rešavanje i konačno završavanje (stvarno, ne televizijsko završavanje) koridora 10 i 11? Da to uradimo za početak, da konačno imamo auto-put do Čačka i da konačno imamo put do makedonske granice, pravi i u punom obimu, a onda da razmišljamo o svim drugim projektima. Ovako to deluje kao jedan ad hok, politički projekat i nije slučajno nazvano da, na neki način, Srbija participira u gradnji auto-puta za „veliku Albaniju“. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Vukadinoviću.

Reč ima narodna poslanica Olena Papuga.

Izvolite.

OLENA PAPUGA: Hvala, potpredsedniče.

Prvo pitanje upućujem premijerki Ani Brnabić, a tiče se Zakona o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju – kada će u skupštinsku proceduru stići izmene Zakona o vraćanju imovine, jer 100.000 građana čeka da im Agencija za restituciju reši predmete? I da li će u tom zakonu biti predviđena supstitucija?

Drugo pitanje postavljam ministru finansija Dušanu Vujoviću, a tiče se Zakona o porezu na dodatu vrednost.

Naime, domaći preduzetnici koji su orijentisani na izvoz svojih proizvoda i robe podnose dokumentaciju za prijavu PDV-a svakog meseca, i to do 15. u mesecu, pošto se pri izvozu PDV ne iskazuje, ali svakog meseca, pri poreskoj prijavi, država je u obavezi da im vrati PDV jer oni za te novce od povrata PDV-a kupuju sirovine, uglavnom na domaćem tržištu, na koje se PDV obračunava, a finalni proizvod plasiraju u izvoz, gde im se PDV ne zaračunava.

Država je u obavezi, na osnovu Zakona o porezu na dodatu vrednost, da u roku od 45 dana vrati preduzetnicima PDV od momenta predaje poreske dokumentacije (znači, od petnaestog, kada oni to predaju), kao što i svaki preduzetnik, kod kojeg je situacija obrnuta, mora da plati PDV u određenom zakonskom roku, jer ako to ne uradi krši zakon.

Država krši zakon – proverila sam i dobila neke informacije od građana – jer i po tri-četiri meseca, nekada i do pola godine, kasni sa povratkom PDV-a, što stvara problem kod tih preduzetnika. U slučaju kada preduzetnik mora da plati PDV, država je jako efikasna, on PDV mora da plati u roku od 45 dana, a povrat PDV-a čeka i do pola godine.

Pitanje ministru Vujoviću – zašto Ministarstvo finansija ne poštuje Zakon o PDV-u i ne vraća PDV preduzetnicima u zakonom propisanom roku od 45 dana?

Drugo pitanje postavljam ministarki Slavici Đukić Dejanović, a odnosi se na oslobađanje plaćanja u predškolskim ustanovama. Zašto opštine mogu same da određuju da li će treće dete i sva ostala deca posle trećeg deteta boraviti besplatno u obdaništima ili ne? Zašto su deca diskriminisana – ako žive u nekim nerazvijenijim opštinama, roditelji moraju da plaćaju punu cenu?

Pitanje sam dobila od mojih prijatelja koji žive u opštini Kula, gde je opštinsko veće početkom septembra ili krajem avgusta donelo odluku da svako treće dete i naredno dete po redu sada plaća 50% od cene boravka, a do sada je to bilo besplatno. Zato pitam ministarku Đukić Dejanović zašto je to različito u opštinama.

Ministra Mladena Šarčevića i Jasminu Milošević iz Agencije za bezbednost saobraćaja pitam šta se dešava sa školskim autobusima. Znamo da su pojačane kontrole vozača autobusa koji prevoze decu i učenike na ekskurzijama, ali pitam ko kontroliše i kako se kontrolišu autobusi koji prevoze učenike od mesta do mesta u toku školske godine.

Dolazim iz kulske opštine, gde su autobusi jako stari i Opština je angažovala privatno preduzeće koje prevozi učenike. Ali učenici mi dojavljuju (i imam informacije) da su autobusi jako stari, da se kvare, da ne stižu na vreme na časove, da se desilo da su čak izgoreli autobusi, pa tako njima putuju, ne znam ni ja šta... Zato pitam ko kontroliše te autobuse i da li tehnički pregledi možda treba da se uvedu na svaka dva meseca ili na pola godine, jer bezbednost dece je stvarno ugrožena.

Poslednje pitanje je za ministra Zlatibora Lončara, a tiče se besplatne prevencije za građane, koja je stvarno za pohvalu i uspela je, ali mislim da su opet diskriminisani građani koji žive na selima jer, jednostavno, ne mogu da doputuju do prvog kliničkog centra ili opšte bolnice. Prvo i prvo, daleko im je. Treba možda na neki način organizovati prevoz jer oni ne mogu da obave te besplatne preventivne preglede. Pitam – da li će se tu nešto uraditi?

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Papuga.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Jerkov.

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, potpredsedniče.

Imam nekoliko pitanja za različite funkcionere i organe, a sve se odnese na skandaloznu odluku Skupštine grada Zrenjanina da 2.500 hektara najboljeg poljoprivrednog zemljišta u državnoj svojini u gradu Zrenjaninu, bez licitacije, bez pravila, bez bilo kakvih uslova i, ja bih rekla bez ikakve časti, dodele privatnoj kompaniji „Tenis“ i još dvema domaćim kompanijama, od kojih je jedna verovatno, ne verovatno nego koincidencijom, upravo u vlasništvu jednog odbornika vladajuće koalicije „Aleksandar Vučić – Srbija pobeđuje“ u Zrenjaninu. Radi se o odborniku Željku Malušiću.

Moje prvo pitanje u tom smislu ide upravo Agenciji za borbu protiv korupcije, ili onome ko je u toj agenciji ostao dok je Srpska napredna stranka nije potpuno razbucala – da li zna da je jedna od firmi koja je dobila ovaj posao u Skupštini grada Zrenjanina u vlasništvu odbornika vladajuće koalicije, koji je i sam učestvovao u donošenju odluke da se državno poljoprivredno zemljište dodeli upravo njemu i njegovoj firmi? Da li je on možda vlasnička prava u toj firmi preneo na neko treće lice ili je ona i dalje u njegovom vlasništvu? Da li Agencija za borbu protiv korupcije smatra da tu ima osnova za zloupotrebu položaja ili sukob interesa budući da se radi o tek osnovanoj firmi, koja je osnovana svega nekoliko dana pre nego što je objavljen javni poziv o uslovima za ostvarivanje prava prvenstva zakupa na osnovu investicija?

Za one građane koji ne razumeju, pravo prvenstva zakupa poljoprivrednog zemljišta je uvedeno 2015. godine sramotnim, koruptivnim, besramnim Zakonom o poljoprivrednom zemljištu, kojim je omogućeno da trećinu zemljišta u svakoj opštini u Srbiji Ministarstvo poljoprivrede dodeli privredniku po slobodnom izboru a da za to zemljište istovremeno ne mogu da se takmiče, ne mogu da licitiraju i ne mogu da se nadmeću poljoprivrednici.

Pitanje ministru Nedimoviću – da li on zna da poljoprivrednicima koji su dosad obrađivali to zemljište ostaje kao mogućnost samo ili da rade kao nadničari na zemljištu koje su dodelili „Tenisu“ i svom odborniku, ili da prestanu da se bave poljoprivredom i time, posle generacija koje su se u njihovim porodicama bavile poljoprivredom, ostanu bez ikakvog posla?

Da li ministar Nedimović zna da to što Srpska napredna stranka poklanja svojim poslovnim partnerima nije njihovo, da su tu zemlju generacije paora u Vojvodini otimale od močvara da bi od nje napravile danas jedno od najplodnijih zemljišta u Evropi, a da bi Srpska napredna stranka, bez kriterijuma, bez pravila, bez uslova i bez mogućnosti da se drugi takmiče, sada tu zemlju poklanjala svojim poslovnim partnerima?

Koliko je takve zemlje u Vojvodini, neka kaže ministar Nedimović, koju će pokloniti svojim odbornicima, svojim funkcionerima, svojoj braći, kumovima, poslovnim partnerima i kome se već ta zemlja besplatno deli. Da li je svestan

koliku štetu nanosi paorima, koje ovim ostavlja bez ikakvih izvora da rade i bez ikakvog načina da sebe izdržavaju i zarade za život?

Gospodo iz Srpske napredne stranke, to što poklanjate svojim poslovnim partnerima nije vaše. To nije zemlja vaših tajkuna, to nije zemlja vaših odbornika, to nije zemlja vaših funkcionera. To je državno poljoprivredno zemljište, koje su vojvođanski paori oteli od močvara, generacije su otimale od močvara samo da biste vi to tako raspodelili.

Naravno da ćete svi odgovarati za to jednom kada odete sa vlasti. A do tada će svi paori imati podršku Demokratske stranke, da vas sprečimo da razdelite ono najvrednije što Vojvodina i Srbija ima, a to je naše poljoprivredno zemljište.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Jerkov.

Reč ima narodni poslanik mr Ivan Kostić.

Izvolite, kolega Kostiću.

IVAN KOSTIĆ: Poštovani građani Srbije, postavljamo pitanje ministru prosvete i ministru kulture i informisanja – kako zamišljate da smanjite vršnjačko nasilje u srpskim školama dok ne ukinete rijaliti-programe na televiziji, koji su prepuni nasilja i prostakluka? Kada će partijskoj televiziji Srpske napredne stranke, TV „Pink“, biti oduzeta nacionalna frekvencija zbog propagande vladajuće stranke i emitovanja nemoralnih rijaliti-šoua?

Drugo pitanje, ministru privrede i ministru poljoprivrede – kako ste dozvolili da Skupština grada Zrenjanina izglasa da se nemačkoj firmi „Tenis“ dodeli prvenstvo zakupa 2.500 hektara državnog poljoprivrednog zemljišta? Zašto se naša zemlja daje strancima i kako domaći poljoprivrednici da prežive u sopstvenoj zemlji? Inače, „Tenis“ počinje da obrađuje zemlju 2019. i 2020. godine, a do tada će oni da rentiraju zemlju domaćim poljoprivrednicima.

Treće pitanje, predsedniku Vlade – kada će biti smenjena Mira Petrović, kojoj je pre tri meseca istekao mandat na mestu vršioca dužnosti direktora „Pošte“, gde je postavljena po podeli partijskog plena kao sekretarica Milana Krkobabića? Ko je dozvolio da podeli suspenzije za 47 sindikalaca „Pošte“ koji su u štrajku i koji su istakli opravdane zahteve da Mira Petrović mora biti smenjena? Srpski pokret Dveri podržava opravdane zahteve Samostalnog sindikata poštanskih radnika Srbije.

Četvrto pitanje, predsedniku Srbije Aleksandru Vučiću – ko vam je veći prijatelj – Toni Bler, Bil Klinton, Gerhard Šreder, Džo Bajden, Edi Rama, Hašim Tači, Ramuš Haradinaj ili Džordž Soroš? Što je veći ratni zločinac i neprijatelj Srbije u pitanju, to je Vučiću, očito, bolji prijatelj. To se vidi iz dosadašnjeg rada. O čemu ste razgovarali sa zamenikom predsednika Fonda za otvoreno društvo, sinom Džordža Soroša? Zar to nije isti onaj Soroš koji je, prema čestom pisanju vaših partijskih novina „Informer“, planirao rušenje Srbije?

Da li to znači da Aleksandar Vučić zajedno sa porodicom Soroš planira rušenje Srbije? Da li smo konačno saznali pravu istinu, da je upravo Aleksandar Vučić zapravo taj strani plaćenik Soroša o kome piše „Informer“?

O čemu je Aleksandar Vučić razgovarao sa generalnim sekretarom NATO-a... (Isključen mikrofonom.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Kostiću, izvinjavam se, samo ću da vam pročitam nešto. Izvinjavam se što vas prekidam.

Možete pitati ministre, funkcionere, o pitanjima iz okvira prava i dužnosti ovih funkcionera i njihove nadležnosti. Vi govorite o nekim imaginarnim stvarima. Molim vas, samo u okviru toga.

Izvolite.

IVAN KOSTIĆ: Posebno pitanje za Aleksandra Vučića – zašto je od svih razmišljanja profesora univerziteta o Kosovu i Metohiji izdvojio baš mišljenje Vladana Kutlešića, koji predlaže uniju dve nezavisne države, Srbije i Kosova? Da li je to predlog za koji se zalaže i Vučić, da Kosovo postane nezavisno?

Predsedniku Narodne skupštine – kada će tema Kosova i Metohije doći na dnevni red Narodne skupštine?

Dijalog o Kosovu i Metohiji, koji je nedavno u neobično velikoj žurbi pokrenuo predsednik Srbije, smatramo lažnim i ocenjujemo kao pokušaj da se prikrije prava namera aktuelne vlasti da se u 2018. godini potpiše obavezujući dokument o sveobuhvatnoj normalizaciji odnosa sa tzv. nezavisnim Kosovom.

Potpisivanje jednog takvog dokumenta u Briselu jeste uslov na daljem putu Srbije ka EU i znači sporazum između dve nezavisne države, čime se otvara put za ulazak lažne države Kosovo u UN. Uvereni smo da u ovom nametnutom, lažnom dijalogu ne treba učestvovati i time davati podršku režimu da zarad krajnje neizvesnog i štetnog ulaska Srbije u EU i očuvanja lične vlasti žrtvuju Kosovo i Metohiju.

Posebno je simptomatično da se ministar spoljnih poslova nije oglasio po ovom pitanju.

Zato pitam predsednika Srbije, predsednika Vlade i predsednika Skupštine – kada će se dijalog o Kosovu i Metohiji naći na dnevnom redu Narodne skupštine? Da li će svaka dalja inicijativa ili odluka državnog vrha Srbije po pitanju Kosova i Metohije biti stavljena na referendum, jer se mora čuti mišljenje naroda?

Koristimo se prilikom da pozovemo predsednika Srbije i Radnu grupu Vlade Republike Srbije, koji se bave lažnim dijalogom o Kosovu i Metohiji, na direktno sučeljavanje na RTS-u ili u Narodnoj skupštini Republike Srbije. Ako izbegnu da dođe do ovog sučeljavanja, to će biti još jedan dokaz da je nametnuti dijalog čista laž.

Nismo dobili odgovor od predsednice Skupštine Maje Gojković na pitanje koji smo prošli put postavili – zašto su tri narodna poslanika Dveri isključena sa sednica Narodne skupštine na dvadeset dana zbog postavljanja poslaničkih pitanja. Da li to u Narodnoj skupštini ne sme ništa da se kaže o korupciji i kriminalu u vrhu Vučićeve vlasti? Prošlo je skoro mesec dana od kada je predsedniku Poslaničke grupe Dveri Bošku Obradoviću zabranjen ulaz u skupštinsku salu i prisustvovanje sednicama. Da li je zabranjeno da se o ovome govori u Narodnoj skupštini Republike Srbije? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodna poslanica Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Prvo pitanje je za predsednicu Vlade Republike Srbije Anu Brnabić. Danas je 21. novembar, tačno tri nedelje od kada je istekao rok da Vlada dostavi budžet za narednu godinu Narodnoj skupštini. Budžetski kalendar je definisan u članu 31. Zakona o budžetskom sistemu i nalaže da Vlada predlog budžeta Narodnoj skupštini dostavi do 1. novembra, a da Narodna skupština taj budžet usvoji do 15. decembra. Tri nedelje ste ukrali narodnim poslanicima da prouče dokument koji ima preko hiljadu strana.

Kada će taj dokument konačno stići u Skupštinu? Hoće li narodni poslanici imati dovoljno vremena da jednu tako obimnu materiju kvalitetno prouče kako bi informisano mogli da učestvuju u raspravi o budžetu? I, konačno pitanje – zašto Predlog budžeta uopšte kasni?

Drugo pitanje je za predsednika Republike. Ovo je 33. put da mu postavljamo pitanje; na prethodna 32 postavljena pitanja nismo dobili nikakav odgovor. Prvo pitanje glasi – zašto ne dobijamo odgovor i zašto predsednik Republike krši zakon, jer je dužan da odgovore na naša pitanja Narodnoj skupštini dostavi u roku od 15 dana, u pisanoj formi?

Prvo pitanje je – kada će konačno prestati da krši Ustav i podneti ostavku na mesto i funkciju predsednika Srpske napredne stranke, kako bi konačno mogao biti predsednik svih građana a ne samo onih koji su simpatizeri i glasači Srpske napredne stranke?

Drugo pitanje je – da li koalicijom sa Ramušom Haradinajem na Kosovu u stvari pripremamo teren za izbacivanje preambule o Kosovu i Metohiji iz našeg Ustava i priznavanje nezavisnosti Kosova?

Sledeća serija pitanja je za predsednicu Narodne skupštine Maju Gojković. Ovo je 26. put da sa ove govornice postavljamo pitanja Maji Gojković; na prethodnih 25 postavljenih pitanja nismo dobili nikakav odgovor iako je predsednica Skupštine u zakonskoj obavezi da u pisanoj formi na naša pitanja odgovori u roku od 15 dana.

Prvo pitanje za predsednicu Gojković – zašto nas uporno ignoriše i zašto ne odgovara na ova pitanja?

Drugo pitanje – kada će konačno početi da održava redovne sednice Kolegijuma ne bi li ova skupština počela da radi svoj posao kako treba, u interesu građana koji su nas u ovu skupštinu birali? Podsetiću vas da smo za ovih godinu i po dana koliko Skupština radi imali jedva dve sednice Kolegijuma. Kolegijumi treba da se održavaju na nedeljnoj bazi.

Treće pitanje za predsedavajuću Gojković – kada će da napravi godišnji plan rada? Mi godinu i po dana radimo bez ikakvog plana, potpuno stihijski. Mi danas ne znamo koji će zakoni biti na dnevnom redu skupštinskog zasedanja sledeće nedelje. Građani od nas očekuju da u raspravi informisano branimo njihove interese. Ako nemamo plan rada i ne znamo kada koji zakoni dolaze na dnevni red Skupštine, mi pre svega izdajemo građane Srbije i njihove interese. Kad ćemo konačno dobiti plan rada?

Poslednje pitanje – kada će predsedavajuća Gojković konačno na dnevni red Skupštine staviti zahtev za svoju smenu, što je obećala da će da uradi? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Jovan Jovanović.

JOVAN JOVANOVIĆ: Hvala.

Na početku ću da ponovim dva od tri pitanja koja sam postavio predsednici Vlade Ani Brnabić još 12. oktobra, pošto me i pored obaveze da odgovori u roku od 15 dana nije udostojila odgovora.

Moram da naglasim da je ona jedina koja nije to učinila, jer su svi ostali ministri i institucije kojima sam tada uputio pitanje pružili odgovore, kakvi god ti odgovori bili. Ovakvim ponašanjem predsednica Vlade je samo potvrdila moju konstataciju od pre mesec dana, kada je u ovom visokom domu odgovarala na pitanja poslanika, da je, nažalost, poprimila loše manire svog prethodnika. Koristeći reči koje i ona koristi, takvo ponašanje uopšte nije okej.

Od tri pitanja koja sam postavio danas ću izostaviti ono u vezi sa do sada već zaboravljenom, da budem blag, diplomatskom nespretnošću koju je pokazala najavama a zatim i odustajanjem od pisma institucijama Evropske unije u vezi sa različitim pristupom ovih zemalja pitanjima Katalonije i Kosova, ali zato ću ponoviti preostala dva pitanja.

Molim da mi se dostavi broj otkazanih ili odloženih poseta Republici Francuskoj tokom tromesečne zabrane putovanja državnih službenika ovoj zemlji, te da mi se odgovori da li su se sva ministarstva pridržavala te zabrane, kao i da mi se dostavi broj zaključka Vlade na osnovu kojeg su te posete zabranjene, pošto postoji osnovana sumnja da takvu odluku Vlada nije ni donela. Odsustvo odgovora na ovo pitanje mogu samo da protumačim kao potvrdu da takvu odluku Vlada nije ni usvojila, odnosno da je ova mera bila samo jedan u

nizu načina da se zamajava javnost u Srbiji, kao što sada imamo slučaj sa tendenciozno prenetom izjavom Bakira Izetbegovića, i to od formalno nepostojeće agencije Tanjug, o priznanju Kosova.

A samo nekoliko meseci posle donošenja ove zabrane zbog toga što je francuski sud pustio Ramuša Haradinaja vlasti u Beogradu su posredno, preko Srpske liste, podržale njegov izbor za predsednika vlade Kosova.

Ponavljam i drugo pitanje predsednici Vlade gospođi Brnabić. U sklopu periodičnog podizanja tenzija sa Republikom Hrvatskom, ministar odbrane Aleksandar Vulin prisustvovao je 1. oktobra ustoličenju novoizabranog vladike dalmatinskog Nikodima u Manastiru Krka. On je, naime, prethodno, u pratnji vojnog izaslanika u Republici Hrvatskoj, sleteo na aerodrom Zemunik. Podsetiću da je aerodrom Zemunik bio vojni aerodrom koji je tokom rata u Hrvatskoj, odnosno opsade Zadra, koristila JNA. Stoga je moje pitanje predsednici Vlade – u kom svojstvu je ministar Vulin prisustvovao ustoličenju vladike Nikodima, odnosno da li ga je Vlada odredila da je predstavlja na tom događaju? Kao i kod prethodnog pitanja, odsustvo odgovora tumačim da Vlada nije donela odluku da je na ovom događaju predstavlja ministar Vulin.

I sledeće pitanje upućujem predsednici Vlade. S obzirom na sukob sa ministarkom za evropske integracije, gospođom Joksimović, o značaju broja otvorenih poglavlja sa EU, kao i na izjavu premijerke da je za nju praktično bitnija regionalna stabilnost u odnosu na interese Republike Srbije, da li to znači da se zalaže za to da sve zemlje Zapadnog Balkana uđu u Evropsku uniju?

Takav pristup bi praktično značio da bi brzina pristupanja Republike Srbije zavisila od najslabije pripremljene države u regionu, što bi dodatno produžilo ovaj proces. Naime, čak i ako ovim tempom nastavimo otvaranje poglavlja, a o zatvaranju nemamo šta ni da pričamo osim o onim poglavljima koja su striktno tehnička, ne samo da Srbija neće moći da postane članica EU do 2025. godine, o čemu se ovih dana govori u medijima, već do tada nećemo stići ni da otvorimo sva preostala poglavlja.

Zaista je čudno da se proklamovani najvažniji strateški cilj Vlade stavlja u tako daleku budućnost. To samo može da svedoči o neiskrenom pristupu ovom procesu. Osim toga, sukobi između predsednice Vlade i ministara samo pokazuju odsustvo njenog autoriteta, odnosno ilustruju situaciju koja je bila teško zamisliva za vreme njenog prethodnika. U situaciji kada verovatno nećemo imati vanredne parlamentarne izbore već je moguće da će doći do rekonstrukcije Vlade, ne bi me začudilo da i gospođa Brnabić bude „rekonstruisana“.

Naredno pitanje upućujem predsednici Vlade ali i ministarki pravde i ministru unutrašnjih poslova – šta nameravaju da učine da se konačno razreši pitanje paljenja ambasade SAD 2008. godine imajući u vidu da odlaganje rešavanja ovog slučaja negativno utiče na odnose sa ovom zemljom?

Naime, Stejt department je izrazio razočaranje presudom Višeg suda u Beogradu, kojom nijedan od optuženih nije osuđen na zatvorsku kaznu, bez obzira na to što je jedna osoba poginula a materijalna šteta bila ogromna.

Da li je možda razlog zbog kojeg se odugovlači sa rešavanjem ovog slučaja i zbog kojeg je međunarodna reputacija Srbije dodatno narušena taj što su delovi bivše vlasti, zajedno sa vodećim predstavnicima sadašnje vlasti, te 2008. godine organizovali miting „Kosovo je Srbija“, posle kojeg je došlo do ovih nemilih događaja?

Za kraj, poslednje pitanje, koje je više kuriozitet, upućujem ministru za rad: da li je tačno da je ovo ministarstvo usvojilo protokol o ponašanju, koji reguliše pravila ponašanja koja bi pre svega trebalo da proisteknu iz kućnog vaspitanja? Naime, kako su mediji preneli, ovaj protokol, između ostalog, propisuje da se jede zatvorenih usta, da je zabranjeno mirisati postavljeno jelo, mljackati, srkati i podrigivati, kao i da odeća mora da bude čista, uredna i ispeglana. Da li je možda ovaj protokol uveden zbog kadrova koji su primljeni u poslednjih pet godina, a naročito u poslednje tri, za vreme njegovog prethodnika, sadašnjeg ministra odbrane? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jovanoviću.

Aleksandar Marković ima reč.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, moje pitanje je upućeno Agenciji za borbu protiv korupcije i glasi – da li je bilo lažiranja Finansijskog izveštaja Demokratske stranke za 2012. godinu i zašto se razlikuju podaci BIRN-a od podataka na sajtu Demokratske stranke? Naime, na BIRN-ovom sajtu *www.javno.rs* navedeni su jedni podaci, a na sajtu Demokratske stranke potpuno različiti podaci o finansijerima, o visini donacija... Koji je od ta dva podatka merodavan?

To je jako važno zato što se ovih dana vodi strahovita kampanja i hajka na pojedine članove Srpske napredne stranke koji su, eto, očigledno počinili strašan greh jer su donirali 19.000 dinara Srpskoj naprednoj stranci. Devetnaest hiljada dinara je nešto više od 150 evra. Doduše, neki su donirali i 40.000 dinara, ali to je najveći iznos, pritom, potpuno u skladu sa zakonom. A mi ovde imamo spisak donatora Demokratske stranke koji su tokom jedne godine, 2012. godine, donirali toj stranci nerealne, potpuno neverovatne iznose. Ja ću se fokusirati na funkcionere koji su vodili Opštinu Vračar i funkcionere koji su vodili Demokratsku stranku na Vračaru, dakle bliske saradnike tajkuna Dragana Đilasa u to vreme.

Tako imamo da je izvesni Bogdan Tatić, predsednik Opštinskog odbora Demokratske stranke na Vračaru, donirao Demokratskoj stranci dva puta po više

od 600.000 dinara. Doduše, na sajtu DS-a prikazano je manje, pa otuda ja i postavljam pitanje u čemu je ta razlika. Dakle, više od milion dinara, 1,2 miliona dinara je donirao, i to kao sitan rukovodilac u JP „Poslovni prostor Vračar“. Setite se, to je isto ono javno preduzeće koje su uništili, ostavili u dugovima i minusima od više stotina miliona dinara.

Idemo dalje: Vladimir Medaković, taj je u jednom cugu dao više od 700.000 dinara. Ako vas zanima funkcija, u pitanju je direktor tog istog preduzeća, JP „Poslovni prostor Vračar“. Dakle, sad je već jasno da nije u pitanju nikakva slučajnost, da su baš funkcioneri „Poslovnog prostora Vračar“, funkcioneri koji su uništili to preduzeće, koji su, između ostalog, obuhvaćeni i onom krivičnom prijavom od pre nekoliko dana, među najvećim donatorima Demokratske stranke. Otkud ta slučajnost?

Idemo dalje: izvesni Zoran Dujak, taj je valjda bio u Upravnom odboru „Poslovnog prostora Vračar“, da li predsednik, da li član, dao je nešto manje od 600.000 dinara, konkretno 592.000 dinara. Dakle, cela ekipa iz „Poslovnog prostora“ je tu, svi su na okupu.

Idemo dalje: izvesni Đorđe Belamarić – taj je, valjda, bio pomoćnik predsednika Opštine Vračar, mada je to teško uhvatiti, oni su 40 pomoćnika predsednika Opštine izmenili u roku od jedne kalendarske godine – dao je 633.000 dinara. Valjda je imao veliku platu, kako drugačije.

Tu je i Bane Kuzmanović, tadašnji predsednik Opštine Vračar. Taj je dao skromnih 215.000 dinara Demokratskoj stranci. To su mu bile oko dve mesečne plate. E sad, od čega je živeo ta dva meseca, ne znam. Treba videti, treba ga pitati.

(Radoslav Milojević: Kako vas nije sramota?)

Tu je i Marko Đurišić, kolega prekopta nas, sa 341.000 dinara. Lepo je živeo Đurišić.

Dakle, da ne čitam sve, svi koji su nešto radili u Opštini Vračar dali su ogromne svote Demokratskoj stranci.

(Radoslav Milojević: Lopovi!)

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Milojeviću, imate opomenu.

(Radoslav Milojević: Zbog čega?)

Zato što nazivate ljude lopovima, ničim izazvani.

(Radoslav Milojević: Ja razgovaram sa Aleksandrom. Nisi mogao da mi daš opomenu, nisam u sistemu, nisam ubacio karticu.)

Imate opomenu.

(Radoslav Milojević: Nisam u sistemu da bih dobio opomenu.)

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Molim vas, nisam završio, vratite mi ovaj minut.

Da ne čitam sve, svi koji su nešto radili u Opštini Vračar, svi koji su povezani sa Demokratskom strankom na Vračaru i sa Opštinom Vračar dali su ogromne iznose Demokratskoj stranci.

Dakle, uništiš opštinu, uništiš sva javna preduzeća i ustanove u toj opštini, pare prebaciš Demokratskoj stranci, isisaš novac... Zna Kena, zato i galami. Zna Kena kako se isisava novac iz opštine. To je bio recept u to vreme. Onda odeš u opoziciju i nakon nekog vremena povedeš najmonstruozniju kampanju protiv Srpske napredne stranke, protiv članova SNS-a koji su se, eto, usudili, drznuli da 19.000 dinara doniraju stranci. I onda se...

(Predsedavajući: Vreme.)

Molim vas, uračunajte mi bar ovih deset sekundi.

(Predsedavajući: Uračunao sam vam. Samo završite, molim vas.)

I onda se postavlja pitanje gde radi taj član, šta radi, krvna grupa, broj cipela koje nosi itd. Glavna tema u društvu, glavna tema u državi je odakle nekome 19.000 dinara. A lopovi nad lopovima, banda lopovska koja je isisavala pare i dala Demokratskoj stranci!

PREDSEDAVAJUĆI: Marko Đurišić, imate pitanje?

Izvolite.

(Radoslav Milojević: Kako sam dobio opomenu? Nisam u sistemu.)

Zaslужili ste.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Želeo bih da postavim pitanje nadležnima u Gradu Beogradu i Opštini Vračar, sa koje dolazi prethodni govornik, koji je ovde izneo gomilu laži i besmislica, ali to nije pitanje o kom ću ja govoriti. Odgovor na ta pitanja on može da potraži na nadležnom mestu. Mogao je da potraži i u prethodnih pet i po godina, pošto vidim da postavlja pitanja za stvari koje su se desile pre pet i po i šest godina. Ako mu dosad nešto nije jasno, sumnjam da će mu biti jasnije, ali može slobodno da proverí sve što ga zanima. Kao što bih ja voleo da neko proverí njegove finansije i finansije njegove stranke.

Ali nije to pitanje, pitanje je vezano za Opštinu Vračar. U poslednjih nekoliko dana ispred Opštine Vračar nalazi se buvlja pijaca; najsiromašniji građani, a nažalost takvih je u Srbiji 30%, prinuđeni su da na ulici prodaju svoje lične stvari ne bi li omogućili egzistenciju. To je slika i rezultat vladavine SNS-a.

Juče, kada je u svetu obeležen Dan dece, mogli smo da čujemo podatke da 8,6% dece u Srbiji živi u apsolutnom siromaštvu, a da je preko 30% dece u Srbiji ugroženo siromaštvom. To je rezultat šest godina vlasti SNS-a i koalicioničkih partnera. To je ono što svaki građanin treba da zna. I svakog građanina treba da zabrine rezultat katastrofalne ekonomske politike koja je dovela do osiromašenja građana Srbije.

Umesto da se pozabavimo tim problemom, da ovde u Skupštini razgovaramo o tome i vidimo koje će mere država preduzeti, da li će konačno biti donet zakon o finansijskoj podršci porodici sa decom, mi od te rasprave bežimo; krijemo se iza velikih parola i pravimo planove o postavljanju najviših jarbola, pevajućih fontana, ukrašavamo grad Beograd u septembru novogodišnjom rasvetom. Trošimo milione i milione dinara građana Srbije na besmislice umesto da se posvetimo rešavanju problema budućnosti Srbije.

Deca koja odrastaju u siromaštvu u velikom procentu ne završe školu. Bez završene škole ne mogu da se uključe aktivno u život, ne mogu da doprinesu društvu i zajednici. Oni će raditi najslabije plaćene poslove, stvara se začarani krug – njihove porodice će živeti u siromaštvu, njihova deca.

Svako odgovorno društvo traži način da se sa tim izbori, samo ne ova vlada. Šest godina nismo čuli ni jednu jedinu meru kako da država pomogne najsiromašnijima. Umesto toga, imamo bajke i priče o navodnim pljačkama bivšeg režima. Šest godina ste imali da ispitajte pljačke bivšeg režima, svakog od nas pojedinačno. Umesto što koristite ovu govornicu da prozivate ljude koji su nekada radili nešto i bili odgovorni za funkcionisanje države Srbije, hajde probajte vi nešto da uradite, nešto što će biti za dobro građana, a ne ovde da napadate i pričate laži.

Laži, da. Ako sam uplatio trista i nešto hiljada dinara, uplatio sam svoje pare. Nisam sedeo u kafani pa je došao neko sa 800 evra da mi da da uplatim za tuđe ime, jer to je krivično delo. To je krivično delo, doktore Martinoviću, pročitajte zakon.

(Aleksandar Martinović: Šta si ti uradio?)

Zakon kaže – ko uplati sredstva za treće lice čini krivično delo.

Ako Aleksandar Vučić zna da je učinjeno krivično delo, onda on treba da prijavi tog koji je sa 800 evra došao u kafanu i dao dvojici da oni to navodno podele i uplate. Te bajke možete da pričate građanima, ali ne još dugo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

(Radoslav Milojević: Po Poslovniku.)

Sačekajte da počnemo prvo.

Pošto se više niko od predsednika odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa ne javlja za reč, nastavljamo sa radom.

Obaveštavam vas da su sprečeni da prisustvuju sednici narodni poslanici Milisav Petronijević, mr Dejan Radenković i Milorad Mijatović.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O MEDICINSKIM SREDSTVIMA (nastavak pretresa u pojedinostima).

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da sam pozvao da današnjoj sednici prisustvuju: dr Zlatibor Lončar, ministar zdravlja; prof. dr Berislav Vekić, dr Meho Mahmutović, prof. dr Ferenc Vicko i

prof. dr Vladimir Đukić, državni sekretari u Ministarstvu zdravlja; Danijela Urošević, pomoćnik ministra zdravlja; Dragana Vujičić i Slađana Đukić, vršioći dužnosti pomoćnika ministra zdravlja; Lidija Bašić, viši savetnik u Ministarstvu zdravlja i Mira Kontić, samostalni savetnik u Ministarstvu zdravlja.

Na član 100. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč?

Izvolite, povreda Poslovnika.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Morate da naučite nešto, kada sedite na tom mestu potpuno nezasluženo – da povreda Poslovnika ima prednost u odnosu na bilo kog drugog govornika.

PRESEDAVAJUĆI: Koji član, kolega Milojičiću?

RADOSLAV MILOJIČIĆ: To mogu da kažem i u drugoj minuti.

Pokažite mi gde piše da moram odmah da kažem koji član.

PRESEDAVAJUĆI: Pozovite se na član i nemojte da se raspravljate, nemojte da držite lekcije.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: I nemojte da se pravite nevešti. Ja znam da vi niste dorasli da vodite ovu sednicu. To vide svi poslanici i opozicije... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Da li se neko javlja za reč? (Ne.)

(Radoslav Milojičić: Zašto ste mi sada oduzeli reč? Mislite da ćete dovekako ovako? Neće moći, okrenuće se ovo vrlo brzo. Sram vas bilo!)

Na član 100. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 100. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

(Radoslav Milojičić: Ko si ti? Sram vas bilo!)

Samo ne dozvoljavam da opstruirate rad Parlamenta.

Imate opomenu, kolega Milojičiću, još jednu.

Na član 101. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 101. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 101. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 102. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 102. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 102. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 103. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 103. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 103. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: zajedno Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić i zajedno Jelena Vujić Obradović, Marija Jevđić, Đorđe Kosanić, Petar Petrović i Vojislav Vujić.

Vlada i Odbor za zdravlje i porodicu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, želim da se zahvalim Ministarstvu na usvojenom amandmanu. Ovo je poslednji u nizu amandmana tehničke prirode koje smo podneli na ovaj predlog zakona i koji je usvojen.

Povodom malopredašnjeg incidenta želim samo da vam kažem, predsedavajući, imajte razumevanja prema gospodinu Milojičiću, iz prostog razloga – isfrustriran je jer ga nema na onom spisku donatora Demokratske stranke koji su davali novac. Dakle, on je taj novac svojoj centrali davao u kešu, a ne kroz račune, tako da je zbog toga frustriran, imajte razumevanja prema njemu. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Na član 103. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 104. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 104. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 104. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Nada Lazić i Olena Papuga.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 104. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 105. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 105. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 105. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 105. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Nada Lazić i Olena Papuga.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 106. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 106. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 106. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Narodni poslanici Nenad Čanak, Nada Lazić i Olena Papuga jednim amandmanom predložili su izmene u čl. 106, 108, 109, 110. i 111.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 107. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 107. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Po Poslovníku, Radoslav Milojičić.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Izvinjavam se, stvarno, ali tražio sam repliku još kada je gospodin Marković mene pomenuo dva puta imenom i prezimenom, ako niste čuli.

(Zoran Krasić: Pobegao si tada.)

Vratio sam se kada je on završio govor.

Sada mi vi kažete... Sa vama, na sreću ili nažalost, niko iz opozicije nema problema kao sa vašim prethodnikom. Recite mi vi – tražio sam povredu Poslovnika, na koju nisam imao pravo, ali da bih vam skrenuo pažnju jer čitate brzo, verovatno da bismo što pre završili – da li ja mogu da dobijem repliku jer me je kolega Marković pomenuo imenom i prezimenom. Ako... (Isključen mikrofonom.)

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Milojeviću, niste zatražili repliku kada vas je spomenuo imenom i prezimenom.

(Radoslav Milojević: Tražio sam, ali niste rekli.)

Ne, niste bili u elektronskom sistemu, budite u to sigurni. Gledao sam u monitor. Čak mislim da niste ni bili u sali.

(Radoslav Milojević: Tražio sam, ali sam rekao što nećete da me najavite.)

A vi ste se u međuvremenu... Dobro.

Na član 107. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojević i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 108. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 108. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Ristićević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 108. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojević i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 109. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 109. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Ristićević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 109. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojević i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 110. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 110. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Ristićević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 110. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojević i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 111. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 111. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 111. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 112. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 112. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 112. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Nada Lazić i Olena Papuga.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 113. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 113. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 114. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 114. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 115. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 115. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 116. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 116. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 117. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 117. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 118. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 118. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 119. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 119. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč?

(Zoran Krasić: Ja.)

Nemate pravo, kolega Krasiću.

Na član 119. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Sanda Rašković Ivić, dr Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Ne brinite, nećemo dugo uzurpirati vaše vreme.

Samo bih podsetio i kolege i gospodina ministra da je ovaj amandman sličan onom od juče, znači, više je pravnotehničke prirode. Mogao je da bude prihvaćen, ništa ne bi škodilo čitavom konceptu zakona. Prosto, to je ona formulacija o „uređivanju“ službenika, pa sam ja rekao da se može urediti bašta, kosa, ne mogu se ljudi uređivati.

Ali nije to poenta. Verovatno vam nije odgovaralo da se prihvati taj amandman, nekako je lepše odbiti amandmane opozicije. Povodom onoga što je važnije u čitavoj toj priči, zato sam i uzeo reč i malo prekinuo niz odustajanja, dakle, rekao sam da ćemo mi, naša politička grupa i ja lično, podržati predlog zakona o kojem je reč, jer tu zaista nema (tu ste u pravu vi iz Ministarstva i kolege iz vladajuće opcije) mnogo toga spornog, sem te očigledne nebrižljivosti, jezičke i stilske. Ali, kao što je neko rekao, to se i ne tiče mnogo građana, da li je to pravno, pogotovo da li je jezički i leksički besprekorno. Nije, dosta to deluje brljivo u nekim formulacijama; nisu slučajno i kolege iz vlasti imale niz amandmana tehničke, pravne i stilske prirode, koji su usvojeni.

Poenta je sledeća. Ovaj zakon nije loš, ali se vi i ja, gospodine ministre, dosta duboko razlikujemo u oceni stanja u zdravstvu. Složićemo se da je zakon, vi ćete reći odličan i kolege iz većine će reći da je odličan, ja bih rekao da je okej, da može da prođe, ali što se tiče stanja u zdravstvu, mislim da su tu razlike značajne i duboke. Moja ocena je mnogo manje pozitivna od vaše, mislim da i mišljenje većine građana nije tako pozitivno kada je reč o stanju u zdravstvu. Da

li su za to krivi prethodnici ili oni pre njih, sad možemo tako terati do Kulina bana, to je drugo pitanje. Da postoji neki napor, trud, ja se slažem, ali se ne slažem i deluje mi neuverljivo vaše objašnjenje o tako malom broju zdravstvenih radnika koji su napustili zemlju. Moje iskustvo i moje informacije kazuju da svakodnevno, masovno odlaze zdravstveni radnici, i doktori i medicinsko osoblje.

Da ne bih to potezao u utorak ili četvrtak, mogu vam ovom prilikom postaviti pitanje, možete odgovoriti i naknadno. Dakle, zanimaju me podaci i statistika (možda se varam ja, možda se varate vi, možda se varaju oni koji meni kažu), da li postoji evidencija, koje telo vodi evidenciju o odlasku lekara u inostranstvo? Da li se to radi preko Privredne komore, da li medicinski centri iz kojih ti lekari odlaze?

Voleo bih ja ... Mislim da bi javnost Srbije volela da čuje te podatke, jer je sigurno da postoje ozbiljne rupe, ozbiljan deficit zdravstvenih radnika. Vi ste pominjali, ovde se primaju neki novi, mlađi, to je u redu, i da je stalno otvoren konkurs u nekim delovima ili nekim zdravstvenim ustanovama, to je takođe u redu, ali ja mislim da ćemo se suočiti sa ozbiljnim nedostatkom zdravstvenih radnika, jer se već sada suočavamo, pogotovo ovih srednje generacije i mlađih, jer oni, kao što i vi i ja znamo, masovno odlaze. Da postoje zemlje gde je gore stanje, da postoje situacije i u okruženju i Evropi, to jeste tačno, ali to nije neka velika uteha.

Pominjao sam primere u koje imam uvid, somborski zdravstveni centri, novosadski, neki beogradski, tu rade ljudi koji zaslužuju orden, ne pohvalu, nego orden, sa kakvim sredstvima, sa koliko mogućnosti i sa kolikim raspoloživim materijalom oni mogu da obavljaju svoj rad. Možda nije svuda tako, ovo su institucije i zdravstvene ustanove gde sam imao priliku da se lično uverim kako funkcionišu. Mnogo je takvih, kao što rekoh, za orden su, ne za pohvalu, a pogotovo ne da budu kažnjeni kao što su bili kažnjeni smanjivanjem plata, koje još uvek nisu vraćene na prethodni nivo.

U tom smislu, u redu, složićemo se, meni nije problem da glasam za ove zakone, mada vam ne trebaju naši glasovi, ali ću ih ja podržati, barem kada je reč o ovome. Nećemo podržati ovo zaduživanje, jer principijelno glasamo protiv novih zaduživanja.

Kada je reč o oceni stanja u zdravstvu Srbije, mislim da tu ocena ne može biti toliko pozitivna kao što se vama čini. Na kraju krajeva, sud će dati sami građani. Primećujem napore, verujem da se trudite i vi i vaši saradnici, to nije sporno, ali mislim da je situacija mnogo teža.

To čime ste se pohvalili, završavam time, prošli put – kako dolaze iz okruženja, dolaze iz inostranstva, leče se kod nas – to je tačno, ima toga; to zaista govori o visokom nivou, ali to samo govori o tome koliko je naše zdravstvo, kao

i naše druge institucije, bilo jako, koliko je bilo kvalitetno. Da ne pominjem VMA, da ne pominjem Klinički centar, mnoge druge čuvane institucije, da ne pominjem KBC Dedinje i neke druge, da im se ne zamerim, tj. da ih nezasluženo ne pomenem. Dakle, sjajni ljudi, sjajni centri koji su preživeli sankcije, preživeli sve ono iz 2000-ih godina i preživljavaju i sada. Nisam siguran da je to zasluga sistema, pa ni ovog, niti prethodnih ministarstava i ministara, već pre svega jedne inercije, ali pozitivne inercije, visokog kvaliteta koji je stara, „trula“ SFRJ postigla u mnogim sferama, uključujući zdravstvo. O školstvu da ne govorimo. Čak i pogrešne politike retko i teško mogu to da ugroze. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Potrošili ste vreme koje pripada vama kao podnosiocu i poslaničkoj grupi.

Reč ima ministar Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Prvo da vam se zahvalim na ovim lepim rečima koje ste rekli o zaposlenima u zdravstvu. Slažem se sa vama da nije od presudnog značaja ni vaše lično ni moje lično mišljenje, da su tu građani da procene sami, da osete na svojoj koži i daju konačan sud. Radimo sve na tome.

Drago mi je da ste pomenuli, nisu to samo klinički centri, to su dečje klinike, i Tiršova i Institut za majku i dete, Institut u Sremskoj Kamenici, naše očne klinike, to su mesta gde dolaze ljudi iz regiona, iz inostranstva. Da smo toliko loši ili bilo šta, sigurno niko od njih ne bi došao ovde nego bi išao u neki drugi centar. Nikog od njih nismo naterali da dođe kod nas, nego oni, jednostavno, sami dolaze ovde.

Što se tiče tačnog broja koliko je otišlo... I, drago mi je da se slažemo u jednoj stvari, da je to stvar koja se dešava u celoj Evropi, u celom regionu. Ljudi idu gde su bolji uslovi, gde su veće plate. Nemate jedan centralni spisak tih ljudi. Iz kog razloga? Kada odlaze, ljudi ne kažu – znate, mi idemo u inostranstvo; oni pokušavaju da dobiju tri meseca, šest meseci neplaćeno ili koriste godišnje odmore, slobodne dane, odu da vide kako će biti, pa razmisle da li će ostati tamo ili će se vratiti.

Ono što mi imamo, što je njima uslov da bi negde otišli... A to je oko hiljadu zahteva godišnje Lekarskoj komori za odobrenje. Taj broj nije ni hiljadu, ispod je hiljadu. Da ne ponavljam, imamo ljude koji odlaze i rade u regionu, rade vikendom, subotom, nedeljom. Dozvoljeno je da sklope takav aranžman i da rade, ali oni su već u ponedeljak tu na radnom mestu.

Mislim da ćemo se složiti – da imamo takvu situaciju kako vi kažete, da su puni autobusi, puni avioni, koji su se zaglavili na granici, naš bi sistem stao. Nijedan sistem ne bi podneo da imamo toliki broj ljudi koji će da ode. Znači, nije to taj broj.

Ono što je bitno i pozitivno, i dalje imamo ozbiljno interesovanje ljudi da se zaposle i ostanu ovde, što je nama jedan od najjačih parametara, hoćemo u tu generaciju da uložimo. Kao što sam rekao, nama je potrebna nova generacija, da razmišlja na nov način, da bismo uspjeli da napravimo reforme koje zaslužuje naše zdravstvo.

Da se razumemo, nije naše zdravstvo idealno. Uspjeli smo da zaustavimo propadanje i polako gradimo taj sistem. Taj sistem ne može da zavisi samo od nas, to je stvar koja zavisi od svih. Koliko se budemo potrudili, tako će nam i biti. Ima punu podršku i u Ministarstvu i u Vladi i u svemu da taj sistem bude onakav kakav treba da bude, sređen, i da bude na zadovoljstvo građana. Da li može preko noći? Ne može. Rezultati kakvi su urađeni? Da ne ulazimo, vide građani. Treba još da se radi, treba još više da se radi i tek onda će biti rezultati. Mislimo da će otprilike za tri, tri i po godine moći da budu baš vidljivi rezultati i da budemo lideri, da imamo najbolje zdravstvo u regionu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 120. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 120. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 121. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 121. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 122. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 122. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 123. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 123. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 124. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 124. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 125. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 125. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 126. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 126. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 127. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 127. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 128. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 128. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 129. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 129. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 130. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 130. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 131. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 131. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 132. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 132. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 133. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 133. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 133. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 134. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 134. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 135. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 135. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 136. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 136. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 137. amandman je podneo poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 137. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 138. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 138. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 138. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Miljan Damjanović, Nemanja Šarović i Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: To je član koji je u prelaznim i završnim odredbama. U stavu 1. kaže da će ovaj zakon da se primenjuje sa istekom dvanaest meseci od

dana stupanja na snagu. Znači, kroz godinu dana počće da se primenjuje, a, gospodine Lončar, mi ovaj zakon donosimo po hitnom postupku, pošto je požar u državi pa godinu dana imamo da gasimo požar.

Ja sam amandmanom obuhvatio stav 2, koji kaže da će sedam članova ovog zakona da se primenjuje od dana kada Republika Srbija postane članica EU.

U pravu to ne može tako, to su demokrate svojevremeno ubacivale – od dana ulaska u EU itd., itd., ali to ništa ne znači. Vi se sećate, Vladan Batić je 2000. godine pričao da 60 milijardi čeka preko granice, samo da uđemo, pa 2004. godine ulazimo u EU, pa 2007. godine ulazimo u EU, pa 2008. godine – glasajte za mog predsednika, hiljadu evra besplatne akcije, ulazimo u EU, pa 2011, pa 2012, pa 2013. godine, da ne ređam.

Prošle godine su bili izbori i tada je ovo „Brže, jače, bolje“ bilo da dođemo do pred vrata EU. Pazite, vi se nalazite u petoletki do pred vrata EU. Međutim, svaka je država pred vratima EU, samo je pitanje razdaljine.

Ovde postoji 35 poglavlja. Trideset pet poglavlja znači da će svaki građanin Srbije 35 puta da dobije po glavi da bi mu se razbistrilo da ne možemo da idemo u Evropsku uniju koja nam otima Kosovo i Metohiju, a to je srce naše duše, znate i sami, da ne možemo da idemo kod onih koji su nas bombardovali, koji su bacili taj uranijum, pa, eto, sad su povećani troškovi zdravstva zbog toga što su ozračeni ljudi.

Mi smo tu podneli amandman, pošto smo tačno odredili kada će Srbija da bude član EU. To će biti 28. juna 2389. godine.

Gospodine Lončar, vi i vaša ekipa ćete ostati zabeleženi po tome što ste za dva veka bili vidoviti kad će Srbija da bude član EU.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Krasiću.

Reč ima narodni poslanik Muamer Bačevac, po amandmanu.

Izvolite.

MUAMER BAČEVAC: Uvažene kolegice i kolege, jako je logično ovo što dato rešenje predlaže – da usklađujemo, praktično, našu politiku, u ovom slučaju medicinsku, sa EU. Nažalost, Srbija je mnogo puta u bliskoj prošlosti dobijala po glavi upravo zato što je lutala i nije znala kojim pravcem da se uputi.

Strateško opredeljenje ove vlade jeste Evropska unija. Medicina, najbolja svetska, u Berlinu je, u Americi, svakako nije na Kamčatki.

Stoga želim da kažem da je ovaj zakon apsolutno u sukladnosti sa evropskim standardima. To je opredeljenje ove zemlje i to je jedini put koji ovu zemlju, a i njeno zdravstvo, može izvesti na zelenu granu i podići na najviši nivo, nivo svetskih standarda, od kojih će koristi imati samo građani, u ovom slučaju korisnici medicinskih usluga.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 138. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dubravko Bojić, Milorad Mirčić, Vjerica Radeta i Ružica Nikolić.

Reč ima narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Možda je ovo najbolji primer čitavog besmisla donošenja ne samo ovoga zakona nego i mnogih zakona koji su se našli pred ovim parlamentom. Naime, u ovom članu jasno se govori da se pojedini članovi zakona neće primenjivati sve do ulaska Srbije u EU, a neki članovi ovog zakona, zamislite kakva je to filozofija i logika, neće se primenjivati kada Srbija uđe u EU.

Gomile zakona smo mi doneli u ovom parlamentu koji su takvi ili slični ovome: pola zakona nećemo primenjivati kada uđemo u EU, a polovinu ćemo izbrisati dok ne uđemo, i tako u krug. Kada ćemo ući u Evropsku uniju, to vam je kao ona serija „Đekna“, ne zna se kad će. Počinjemo da licitiramo.

Prosto čovek ne može da se otme utisku da bi Sterija Popović mogao da napiše još jedno kapitalno delo „Pokondirena tikva“. Svi vi ličite na takvu jednu pokondirenu tikvu, gde bukvalno prepisujete zakone. Te zakone ne možete da primenjujete dok Srbija ne uđe u EU.

Evropska unija, gospodo moja draga, veliko je pitanje da li će postojati 2025. godine. Šta ćete onda? Mislite da će se to zaboraviti? Neće, ostaće vam lična i profesionalna i svaka druga, pa i moralna, sramota. Morate voditi računa o tome. Smejaće vam se svet. Jako se brzo događaji smenjuju. Istorija ne prašta greške.

Vi sad donosite gomilu zakona da biste se količinski pohvalili kako ste uspešni i kako to radite u skladu sa evropskim standardima.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 2. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ DOKUMENTACIJI I EVIDENCIJAMA U OBLASTI ZDRAVSTVA (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona o dopunama Zakona o zdravstvenoj dokumentaciji i evidencijama u oblasti zdravstva podneli narodni poslanici: Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Aleksandar Šešelj, Nemanja Šarović, Milorad Mirčić, Miljan Damjanović, Marijan Rističević, Tatjana Macura, Branka Stamenković, Ljupka Mihajlovska, Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Primili ste izveštaje Odbora za zdravlje i porodicu i Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Aleksandar Šešelj i Nemanja Šarović i zajedno narodni poslanici Tatjana Macura, Branka Stamenković i Ljupka Mihajlovska.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Vi ste jedan ozbiljan zakon pokušali da neozbiljno menjate. Zapravo, menjate samo tri člana Zakona. Stav Srpske radikalne stranke je da nikada nije dobro da se rade izmene i dopune zakona. Uvek kada se nešto stvarno menja u zakonu, to podrazumeva da treba ceo zakon malo da se pročešlja pa da se donose zakoni na neki duži period. Evo, ovaj zakon ste doneli 2014. godine, pa menjali 2015. godine, pa menjate sada opet. To znači da niste uradili dobar predlog.

Stav Srpske radikalne stranke izrazili smo na taj način što smo predložili da se briše svaki od ova tri predložena člana. Na taj način vam poručujemo da treba ovaj predlog izmena i dopuna Zakona o zdravstvenoj dokumentaciji i evidencijama u oblasti zdravstva zapravo da povučete i da predložite jedan potpuno nov zakon, o kojem bismo vrlo rado raspravljali i na kraju odlučivali.

Kada je u pitanju član 1, čije brisanje se ovde traži, pitanje je da li je ovaj član u skladu sa Zakonom o zaštiti podataka o ličnosti, jer je pitanje ko je rukovalac podacima zapravo regulisano tim zakonom i nema potrebe da se to na ovaj način prenosi i u ovaj zakon, koji mora da se uklopi sa tim.

Isto, i kada je u pitanju prekršaj u ovom drugom članu, niste uradili ništa spektakularno i ništa se neće promeniti značajno u ovoj oblasti time što ste predložili i što će skupštinska većina prihvatiti i usvojiti ove vaše izmene Zakona.

Ovo je samo jedan u nizu predloga – završavam, Arsiću – kojima će se dičiti i članovi Vlade i članovi skupštinske većine. Vama je važno da kažete „evo, još jedan zakon smo doneli“, a zapravo ovim zakonom ništa suštinski u oblasti zdravstva nije promenjeno. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Muamer Bačevac.

Izvolite.

MUAMER BAČEVAC: Uvažene kolege, kada se radi o stručnim zakonima, kao što su medicinski ili zakoni koji su vezani za određenu struku, veoma je bitno da oni prate razvoj, a razvoj u nauci je danas izrazito intenzivan,

pogotovo u medicinskim naukama, lekovima, medicinskoj organizaciji kompletnog medicinskog odgovora. Stoga mislim da je svaka promena i svaka reforma u hodu dobrodošla i nisam za takvu kritiku.

Što se tiče ovog zakona, ovde je nedostajalo... Vidite da smo pri samom donošenju, u nekim prošlim sazivima, imali stav da su takvi oblici dobri, međutim Poverenik je uvideo svoju grešku pa je dao sugestiju. Ministarstvo je prihvatilo tu sugestiju da treba da imenujemo nekog ko će da prati, u ovom slučaju Institut „Batut“, i to je dobra stvar. Jednostavno, poboljšavamo zaštitu medicinske dokumentacije, zaštitu sigurnosti tih podataka. Stoga ovaj amandman ne treba prihvatiti.

(Vjerica Radeta: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Replika? Nemate pravo na repliku.

(Vjerica Radeta: Nije me dobro protumačio.)

A nije vas dobro protumačio? U redu, ali rešite ili vi, ili kolega Krasić. Ne možete po jednom ...

(Zoran Krasić: Ja sam se prijavio za sledeći amandman.)

A, to za sledeći amandman hvatate red?

Izvolite, kolegice Radeta.

VJERICA RADETA: Da, kolega nije dobro protumačio ono što sam govorila u obrazloženju ovog amandmana. Očigledno je da je govorio na osnovu te rasprave.

Zaista je nejasno kakva je reforma u pitanju i šta se to stručno i epohalno reformiše ovim zakonom. Razumem da ste hteli ovo da promenite i razumem da će za to da se glasa, ali nazvati ovo nekom epohalnom reformom, nekim napretkom tehnološkim itd., to jednostavno nije tačno.

Bez obzira na to što se ovde radi o stručnom zakonu, narodni poslanici se svakako pripremaju za raspravu o svakom zakonu i onaj ko ozbiljno radi ovaj posao u stanju je da raspravlja i o tom stručnom zakonu. Kada govorimo o predlogu zakona iz oblasti zdravstva, naravno, znamo da ne možemo ni da operišemo, ni da propisujemo lekove, ni da utvrđujemo dijagnoze itd., ali zakon je nešto što se donosi u Narodnoj skupštini i ne može da se smatra uskostručnim. Za vas iz Vlade da, ali u Narodnoj skupštini svakako ne. Ne znači da neko samo zato što je lekar, doktor medicine ili neki specijalista itd. može bolje da zna šta govori ovaj predlog zakona. Naprotiv, konkretno ovaj predlog zakona nema veze sa medicinom, ima veze sa pravom, sa Zakonom o zaštiti podataka o ličnosti.

Ovo jeste materija o kojoj prevashodno treba da govore diplomirani pravnici. Mi zato i govorimo na ovaj način, objašnjavamo vam da ste potrošili neko vreme da ovo uradite, da ćemo potrošiti vreme i u Narodnoj skupštini, a da suštinski ništa nećete promeniti. Pogotovo ne kako kolega kaže – on je za sve što

predstavlja reformu, napredak. Pa i mi smo za napredak u zdravstvu, u svakom smislu, ali to sa tri člana nekog zakona ne ide. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Muamer Bačevac.

Izvolite.

MUAMER BAČEVAC: Ja ću upravo replicirati...

(Zoran Krasić: Po kom osnovu?)

PRESEDAVAJUĆI: Vremena.

(Vjerica Radeta: Po kom osnovu?)

MUAMER BAČEVAC: Replika. Pogrešno ste me protumačili, kolegice.

PRESEDAVAJUĆI: Izvinite, kolega Bačevac, da ne biste dobacivali. Ima vremena i kao poslanička grupa i kao ovlašćeni predstavnik poslaničke grupe.

MUAMER BAČEVAC: Ma ne, ja ću vrlo kratko. Nije me ...

(Vjerica Radeta: Ne branim, Arsiću, repliku, nego morate da pitate kolegu isto što ste i mene. Ne branim, mi se zalažemo, hajdemo replicirati sat vremena ovde.)

Izvinite, kolegice, ja imam reč. Ja vas nisam prekidao.

(Vjerica Radeta: Ni ja vas ne prekidam.)

Ja ću vrlo kratko. Niste me dobro protumačili.

PRESEDAVAJUĆI: Nastavite, kolega Bačevac.

MUAMER BAČEVAC: Nije meni bila namera... I niste ni vi mene dobro shvatili.

Pravna nauka je nauka koja se takođe razvija i prati razvoj drugih nauka, i upravo je to nešto što vi kao pravnik treba da znate. Dostignuća u medicini, u ovom slučaju... Mi smo raspravljali i o drugim medicinskim lekovima, molim vas, razgovarali smo i o drugim zakonima; pravna nauka mora pratiti ta nova dostignuća i infiltrirati ih u svoje pravne norme.

Upravo u tom smislu sam pričao i u tom smislu se nismo razumeli, a bez ikakve želje da nastavljam dalje raspravu sa vama.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Milorad Mirčić i Aleksandar Šešelj i zajedno narodni poslanici Tatjana Macura, Branka Stamenković i Ljupka Mihajlovska.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Gospodine Lončar, kada se vratite u Vladu, obavestite članove Vlade i ove iz Zakonodavstva da ovde nije problem ovo što ste dosada imali prilike da čujete povodom ovog zakona.

Ja ne sporim da su nekada Međunarodna organizacija rada i Svetska zdravstvena organizacija svojim aktima propisivale obavezu vođenja različitih evidencija i ne sporim da su još od Tita pa naovamo naši stručnjaci to tumačili tako da treba da se digne na nivo zakona. Ali u tom periodu u svetu je bilo malo država koje su imale svoje zakone kojima se reguliše slobodan pristup informacijama od javnog značaja, a još manje je bilo država koje su imale svoje zakone i propise o zaštiti podataka o ličnosti. Ta kategorija je počela da se razvija 1994-1995. godine.

Da vas podsetim, u ovoj sali je 1995. godine prvi put donet jedan savezni propis koji se odnosio na zaštitu podataka o ličnosti. On je bio poprilično neprimenljiv, zato što nije bilo digitalizacije. Pošto je u međuvremenu to novi standard, onda sve ove evidencije (iz oblasti rada, iz oblasti socijalne politike, iz oblasti zdravstva) nisu na nivou da to mora da se reguliše zakonom, nego se reguliše podzakonskim aktima. A ono što je važno za pojedinca i za javnost reguliše se Zakonom o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja i Zakonom o zaštiti podataka o ličnosti, koji obavezuje i obrazovni sistem, i zdravstveni sistem, i zapošljavanje, i socijalna i penzijska itd.

Samo da vas podsetim da mi imamo od pre sedam godina posebno finansiran projekat evidencija iz oblasti socijalne politike; uzeli smo veliki kredit, trebalo je da se napravi veliki kompjuterski sistem. Šta je od toga urađeno, to će gospodin Ljajić da nam kaže jednog lepog dana.

Znači, to je osnovna stvar zbog koje smo podneli ove amandmane. Ovo više nije nivo za zakon. Koliko čujem, u toku je izrada predloga novog zakona. A ovo što ste pod pritiskom uradili, ova dva člana što menjate, to je pod Šabićevim pritiskom.

A vi, Šabiću, nemojte baš sve mnogo da verujete; znate kako to kod njega ide – danas ovako, sutra onako.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Od 2014. godine Poverenik za zaštitu podataka o ličnosti apeluje i upozorava da ovaj Zakon o medicinskoj dokumentaciji i evidenciji treba hitno menjati, da se on mora uskladiti sa našim Ustavom, tačnije sa članom 42, i da neke stvari u njemu nisu dovoljno dobro definisane.

Nakon tri godine, evo nas ovde. Predlagač zakona rešio je da od brda stvari koje po preporuci Poverenika treba promeniti u ovom zakonu izvuče jednu

jedinu, da je stavi u ove izmene i dopune Zakona, da ostale potpuno ignoriše, a da onda maše zastavicom – poslušali smo Poverenika. Ništa vi niste poslušali Poverenika. Ovo je samo jedna od mase preporuka. Licemerno je da ovo sada predstavljate kao način da ste poslušali preporuke.

Kolega Bačevac je malopre izneo tvrdnju da je Poverenik nešto pogrešio 2014. godine. To nije tačno. Na Odboru se moglo čuti da se Poverenik predomislio od 2014. godine. Nije tačno.

Detalje zašto to nije tačno objasniću kada budem imala svojih petnaest minuta kao ovlašćeni predlagač, nakon kraja ove rasprave, a u međuvremenu samo želim građanima da pojasnim da je razlog zbog koga smo podneli amandmane „briše se“ taj da izrazimo protest što se od brda Poverenikovih preporuka ovde usvojila jedna jedina. Ne može jedna jedina. Ovo mora da se povuče, da se usvoje preporuke, pa onda ponovo da dođe zakon u Skupštinu.

Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Dragana Barišić, po amandmanu.

Izvolite.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani ministre sa saradnicima, kolege narodni poslanici i narodne poslanice, ne bih se složila sa tim da su amandmani tipa „briše se“ adekvatni. Pre bih volela da kolege iz opozicije, koje nešto danas i ne vidim u nekom broju, daju neki konkretan predlog.

Što se tiče Poverenika, svi smo se složili da on očigledno u poslednje vreme ne radi svoj posao onako kako valja i da se bavi nečim drugim. Čudi me da kolege iz opozicije ne osude to njegovo politikanstvo, kao i politikanstvo kojim se bavio donedavni Zaštitnik građana. Građani Srbije ga plaćaju da radi svoj posao ispred jedne nezavisne institucije, a ne da štiti propalu opoziciju, koja je, nažalost, u ovom parlamentu.

Predlažem da se ovaj amandman odbije. A kolege pozivam, kad predlažu amandmane, za koje imaju navodno obrazloženja, sa koje god da je strane papira, da predlažu nešto što će poboljšati zakone, a ne samo nešto radi reda. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta, Miljan Damjanović i Aleksandar Šešelj i zajedno narodni poslanici Tatjana Macura, Branka Stamenković i Ljupka Mihajlovska.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Pošto je ovo poslednji član i poslednji amandman, očekujem da će ministar da nas udostoji odgovora zašto je bilo hitno da se ovaj predlog stavi na dnevni red po hitnom postupku i zbog čega je neophodno da ovaj zakon stupi na snagu danom objavljivanja u „Službenom glasniku“. Kakva vas je muka na to naterala?

U obrazloženju ste napisali: „Zbog svega navedenog“, da ne čitam šta je navedeno, „odnosno zbog činjenice da uređenje ove materije na predloženi način može sprečiti nesagledive posledice po najelementarnija ljudska prava građana, kao što su pravo na privatnost, pravo na zaštitu podataka o ličnosti, na bezbednost itd., predlaže se donošenje ovog zakona po hitnom postupku i njegovo stupanje na snagu danom objavljivanja u „Službenom glasniku“.

Sada se postavlja jedno vrlo logično pitanje – ako ovo nije regulisano od 2014. godine do danas, da li je bilo tih posledica? Ako ih je bilo, koje su to posledice? Ako je neko odgovoran za to što je došlo do tih posledica, ko je odgovoran? Zašto nas niste kao Narodnu skupštinu informisali o tome i rekli nam „evo, mi nismo radili u ovom delu od 2014. godine ništa i zato je u međuvremenu nastupilo to što je nastupilo“? Ali da nam kažete šta je to nastupilo, pa da onda imamo razumevanje i kažemo – dobro, možemo da razgovaramo o tome.

Dakle, ovo je nešto što je samo reda radi predloženo Narodnoj skupštini.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakonu u načelu, pojedinostima i u celini.

Saglasno članu 87. stav 5. Poslovnika Narodne skupštine, određujem 22. novembar 2017. godine, sa početkom u 10 časova, kao dan za glasanje o tačkama dnevnog reda Treće sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

(Sednica je prekinuta u 11.50 časova.)